

Larsen, udtalte, at vi maatte ikke vente, at der var skabt et Præcedens, fordi man havde bøjet af. Jeg vil ogsaa gerne udtale, at heller ikke vi gennem denne Vedtagelse vil have slaaet fast, at der er skabt et Præcedens, der forpligter os i Fremtiden til at gaa med til Lejlighedslove af den Art. Vi vil i Fremtiden sagligt tage Stilling til de Lovforslag fra Regeringen, som gaar dels i denne Retning og dels i andre Retninger, og bedømme dem ud fra den Situation, som vi paa det givne Tidspunkt lever under. Her er ikke skabt noget Præcedens i saa Henseende. Men naar det ærede Medlem i denne Forbindelse siger, at naar vi kommer til — jeg tror, han nævnte det store Aldersrenteforslag om Udvidelse af selve Aldersrenteloven, saa skal de Herrer af Venstre vide, at saa er vi ikke i en Tvangssituation, saa giver vi os ikke. Det maa de Herrer selv om. Det maa de to Partier eller Socialdemokratiet, hvor mange det nu er, det ærede Medlem taler for, selv om. Vi vil sagligt tage Stilling til disse Forslag her i Folketinget, og jeg gaar ud fra, at Landstinget vil det samme. Trusler om, at det er her i Folketinget, Sagen afgøres, gør ingen Virkning. Naar det siges saa haardt, at det er her i Folketinget, Vilkaarene for de gamle afgøres, saa tror jeg, jeg tør sige — og jeg tror, at jeg i saa Henseende taler paa alle ærede Medlemmers Vegne her i Salen —, at alle ønsker de bedste Vilkaar for de gamle under Hensyn til det forsvarlige, og man kan ikke med nogen Ret paadutte nogen som helst, hverken noget Parti eller noget Medlem, at de ikke vil være med. Naar man kommer med Trusler og siger, at det er her i Tinget, Sagerne afgøres, vil jeg minde om det parlamentariske Forhold, at et Forslag for at blive til Lov skal være vedtaget ogsaa i Landstinget. Saadan er Forholdet, og Trusler virker ikke paa os, ikke i mindste Maade. Vi vil sagligt tage Stilling undet det Ansvar, vi har, baade til den ene og den anden Side, og paa det Grundlag vil Regeringen kunne træffe os rede til Arbejde saavel i denne Sag som i enhver anden.

Naar jeg sluttelig skal anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse her i dette høje Ting, gør jeg det ikke, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, med stor Beklagelse; jeg gør det med Glæde, jeg giver med Glæde Kommunalraadene den Bemyndigelse og det Ansvar, de faar ved at skulle give de gamle, der sidder i denne Vinter med kolde Stuer, denne Hjælp. Jeg tror, at det i Længden vil være en

bedre Opgave for det ærede Medlem Hr. Holger Larsen at søge at vise de gamle, at med de Midler, det offentlige stiller til Raadighed — og de er ingenlunde smaa, vi er her i Danmark kommet længere, end man er noget andet Sted, ved de mange Millionbeløb, vi stiller til Raadighed til Aldersrenteydelse —, er der bragt meget store Ofre fra det offentlige Side, og at faa dem til at forstaa, at de skal ikke være misfornøjede med dette, men være taknemmelige for, at det er indrettet saaledes, at de, naar de er over den fastsatte Aldersgrænse og deres økonomiske Vilkaar er saaledes, som Loven fastsætter, har uden at behøve at komme og bede derom Ret til under forsvarlige Forhold at faa en Forsorg paa deres gamle Dage, og at disse Vilkaar er skabt under Styret af det Parti, om hvilket man nu vil sige til Befolkningen, at det ikke vil unde de gamle saa meget, at de kan leve under forsvarlige Vilkaar. Det er en Agitation, som er usand, og som ikke fører til noget godt. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen vilde gøre de gamle en langt større Tjeneste ved at søge at vise dem, at de bør være tilfredse med den offentlige Forsorg, vi har for Aldersrentenydere her i Landet, i Stedet for at skabe den størst mulige Utilfredshed blandt dem. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Vesterager: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der nu blusser op paa ny og synes at skulle brede sig i ret stort Omfang. Jeg vilde have fundet det mere naturligt, om vi vedtog Lovforslaget, naar vi nu en Gang er blevet enige med Regeringen og indenfor de fire Partier om denne Ydelse, uden at hovere eller klage. Det er jo saa naturligt, at der er nogen i en saadan Situation, der synes, at de nærmest har sejret, og der er andre, der synes, at de nærmest har lidt et Nederlag, men det er nu den Slags, som man i det politiske Liv maa tage saa nogenlunde, som det falder sig, og et saadant lille Lovforslag er ikke egnet til Udgangspunkt for en stor Kamp. Principperne i Lovforslaget er jo ændret, og der er absolut ingen Grund til at tro, at man ikke saadan Aar for Aar, enkeltvis, skulde kunne gaa med til en Ydelse af Brændselshjælp til de gamle. Der har den ærede Ordfører ikke Ret. Sagen er jo den, at vi er forberedt paa, at der vil komme en Revision af Loven — jeg har altid været tilbøjelig til at tro, at der vilde vise sig visse Mangler og Vanskeligheder og